

ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΔΕΝ ΣΗΜΑΝΑΝ ΧΑΡΜΟΣΥΝΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΡΑΓΙΣΕ Ο ΕΓΚΕΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΟΠΟ

ΠΥΡΓΟΣ: Η ΖΩ

ΘΕΛΕΤΕ να μάθετε να προβλέπετε τους σεισμούς στο σπίτι σας χωρίς σειсмоγράφους και χωρίς όργανα μετρήσεως του γήινου μαγνητικού και ηλεκτρικού πεδίου; Φτιάξτε μια μικρή λιμνούλα στον κήπο σας και βάλτε μέσα ψαράκια και βατράχια.

Της Ντίνας Εξάρχου

ΤΗΝ ημέρα που θα δείτε τα φάρια να χοροπηδούν στην επιφάνεια του νερού και τα βατράχια να τρέχουν σαν τρελά μέσα στον κήπο, να είσατε σίγουροι ότι πλησιάζει μεγάλος σεισμός!!! Στην Ιαπωνία οι μαθητές των δημοτικών σχολείων, των γυμνασίων και των λυκείων ακολουθούν την ίδια μέθοδο πρόγνωσης των σεισμών κάθε μέρα! Προτού μπουν στην τάξη για μάθημα, κάθε πρωί, παρακολουθούν τις κινήσεις των βατράχων και των ψαριών στις λίμνες της γειτονιάς τους!

Η μέθοδος αυτή είναι παμπάλαια και τη γνωρίζουν σχεδόν όλοι οι λαοί του πλανήτη μας, οι απλοί χειρωνακτές άνθρωποι των χωριών βέβαια και όχι οι «χαρτογιακάδες» της πόλης. Υπάρχουν και άλλα ζώα - εκτός από τα φάρια και τα βατράχια - που μας προειδοποιούν με τη συμπεριφορά τους για το επερχόμενο κακό. Σε περιοχές της Κίνας όπου έγιναν τον Ιούλιο του 1964 μεγάλοι σεισμοί (πάνω από 7 Ρίχτερ), δύο ώρες πριν από κάθε σεισμό οι κύκνοι έβγαιναν με βιασύνη από τις λίμνες των ζωολογικών κήπων, οι πύργοι ξεφώνιζαν και οι τίγρεις τριγυρούσαν ανήσυχες μέσα στα κλουβιά τους!

Στην Κίνα, επίσης, σε περιοχές που έγιναν το Φεβρουάριο του 1975 μεγάλοι σεισμοί (πάνω από 7 Ρίχτερ) ενάμιση μήνα πριν από κάθε σεισμό φίδια ξύπνησαν από τη χειμερία νάρκη τους, βγήκαν από τις τρύπες τους και πέθαναν από το κρύο, ενώ τρεις μέρες πριν από το σεισμό οι χοίροι έπαψαν να τρώνε και προσπαθούσαν να βγουν έξω από τα χοιροστάσια!!!

Στην Ιαπωνία το Μάρτιο του 1933, μία εβδομάδα πριν από σεισμό εντάσεως 8,5 Ρίχτερ, κοπάδια ολόκληρα ποικίλων εγκατέλειψαν τα υπόγεια σπιτιών και καταστημάτων και έτρεχαν στους δρόμους. Τρεις μέρες πριν από τον ίδιο σεισμό...αποβλακώθηκαν όλες οι γάτες, μια μέρα πριν από το σεισμό οι σκύλοι παρουσίασαν περίεργη νευρικότητα.

Στη Χιλή, το Φεβρουάριο του 1835, δύο ώρες πριν από καταστροφικό σεισμό εντάσεως 7,5 Ρίχτερ, οι σκύλοι έτρεχαν σαν τρελοί ουρλιάζοντας μέσα στους δρόμους και τα πουλιά έφευγαν από τα δάση.

Στην Γερμανία, τον Ιούλιο του 1910, μερικά λεπτά πριν από σεισμό εντάσεως 6,5 Ρίχτερ οι μέλισσες εγκατέλειψαν τις κυψέλες τους! Στην Αμερική, τον Αύγουστο του 1959, μερικές ώρες πριν από σεισμό εντάσεως 7,1 Ρίχτερ οι αγριόπαπες εγκατέλειψαν τις λίμνες!

Στην Ιταλία, το Μάιο του 1976, τρεις ώρες πριν από σεισμό εντάσεως 6,7 Ρίχτερ, παντίκια βγήκαν ομαδικά από τις φωλιές τους, αλλά ήταν...τυχερά γιατί οι γάτες είχαν ήδη εγκαταλείψει τα σπιτάκια!

Η σύγχρονη επιστήμη έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα ζώα...«συνομιλούν» με τη Γη και μαθαίνουν τα μυστικά της πολύ πριν από εμάς τους ανθρώπους! Να πώς αναλύει το φαι-

ΜΙΑ ΠΑΜΠΑΛΑΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΩΝ

Το ΒΑΝ ΤΩΝ... ΖΩΩΝ είναι αλάνθαστο

νόμμο αυτό ο λέκτορας της Γεωλογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Ευθύμιος Λέκκας (στη φωτογραφία). «Πριν από κάθε μεγάλο σεισμό» - λέει - «γίνονται μεταβολές στο γήινο μαγνητικό και ηλεκτρικό πεδίο, στη θερμοκρασία και στη χημική σύσταση των υπογείων υδάτων. Οι μεταβολές αυτές εμάς τους ανθρώπους δεν μας επηρεάζουν. Τα ζώα, όμως, τα επηρεάζουν, με αποτέλεσμα να έχουν αυτή την περίεργη συμπεριφορά πριν από κάθε σεισμό. Εμείς αυτές τις μεταβολές τις μετράμε με ειδικά όργανα.

ΜΕ το ΒΑΝ, για παράδειγμα, μετράμε τις ηλεκτρικές μεταβολές. Με άλλα όργανα μετράμε τις μαγνητικές μεταβολές, καθώς και την ποσότητα ενός ραδιενεργού στοιχείου που λέγεται ραδόνιο και υπάρχει ελεύθερο στη φύση σε πολύ μικρές ποσότητες. Λίγο προτού γίνει ένας μεγάλος σεισμός αυξάνεται η ποσότητα του ραδονίου, κυρίως στα υπόγεια ύδατα! Με όλα αυτά τα φαινόμενα - τα «πρόδρομα φαινόμενα» όπως τα λέμε - δηλαδή με τις γεωφυσικές και γεωχημικές μεταβολές και με τη συμπεριφορά των ζώων, μπορούμε να κάνουμε πρόγνωση σεισμών. Μπορούμε επίσης να κάνουμε πρόγνωση με τους σειсмоγράφους. Κάθε φορά που έχουμε μεταβολή στους μικροσεισμούς μιας περιοχής θα πρέπει να αναμένουμε ένα μεγάλο σεισμό».

Η ΖΩΗ εν...Πύργω. Πάθη στα καλόσημα και «σκηνές» θλίψης κρατούν συννεφιασμένο τον ουρανό της πόλης που ράγισε ο Εγκέλαδος. Εκατοντάδες μικροί «εσταυρωμένοι» μέσα στους καταυλισμούς περιμένουν την Ανάσταση και αμέριτες οικογένειες τραβούν το δικό τους Γολγοθά, με συνοδό την αβεβαιότητα.

Της Κατ. Κατσαβού

Φωτό: Γ. Μουστάκας

ΜΕΓΑΛΗ Εβδομάδα στον Πύργο Ηλείας, με αρχή αλλά, ακόμη, χωρίς τέλος. Οι καθιερωμένες προετοιμασίες για το «Χριστός Ανέστη» θάφτηκαν στα ερείπια μαζί με τη διάθεση και το κουράγιο των κατοίκων. Οι πολύχρωμες λαμπάδες δεν θα φωτίσουν φέτος τα παιδικά προσωπάκια γιατί το χαμόγελό τους έχει «παγώσει» από το κρύο που φωλιάζει μέσα στις σκηνές. «Μόνη μας ελπίδα είναι ο Θεός», λένε άνδρες - γυναίκες και σταυροκοπιούνται μπροστά στην εικόνα του Ιησού.

Οι Αγίες Μέρες έφτασαν, αλλά οι καμπάνες της ψυχής δεν θα σημάδουν χαρμόσυνα. Τα κουλούρια και τα πασχαλιάτικα τσουρέκια δεν θα γλυκάνουν την πίκρα που σκέπασε την πόλη και τα κόκκινα αβγά θα λείψουν από τα χέρια των κατοίκων της. Τώρα η αγκαλιά της μάνας κοιμίζει τα μωρά στη μικρή σκηνή για να σταματήσουν το κλάμα και τα χέρια του πατέρα βγάζουν τα νερά της βροχής που πλημμύρισαν το στενό χώρο που τους ανήκει.

«Άλλες φορές, Μεγάλη Παρασκευή, ήταν όλα έτοιμα στο σπίτι», αναστενάζουν οι νοικοκυρές και θυμούνται: «Τα παιδάκια είχαν πάρει τα καινούργια τους παπούτσια και τα ρούχα ήταν πεντακάθαρα για την Ανάσταση». Σήμερα οι μάνες τρέχουν να αγοράσουν φάρμακα γιατί η υγρασία και το κρύο στη σκηνή προκάλεσε ωτίτιδα και βήχα στα αγγελούδια τους. Δεν τις ανησυχεί που δεν θα τους φορέσουν τα «καλά» τους για να πάνε στην εκκλησία, αλλά μήπως βραχεί το μοναδικό τους ρούχο, αφού όλα τα άλλα είναι κάτω από τις πέτρες! Με τη μελαγχολία ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους, οι κάτοικοι του τσακισμένου Πύργου συρρέουν κάθε από-

ΔΩΡΟ ζωής από τον Γιάννη Λάτση στους σεισμολογικούς του Πύργου Ηλείας. «Μας έστειλε 100 εκατομμύρια δραχμές για να αγοράσουμε στα παιδάκια των καταυλισμών παπούτσια για το Πάσχα», είπε στον «Τ.τ.κ.» ο μπροπολίτης Ηλείας, Γερμανός. «Έχουμε ήδη πάρει τα νούμερα των παπουτσιών τους, ενώ πρόκειται να μοιράσουμε επίσης κόκκινα αβγά, κουλούρια, τσουρέκια και αρνιά».

γευμα στην εκκλησία για να παρακολουθήσουν τη Λειτουργία και να προσευχηθούν. Ο φόβος για νέο μεγάλο σεισμό δεν τους αφήνει να ησυχάσουν. Οι πέντε από τους οκτώ ναούς που δεν «πληγώθηκαν» γεμίζουν ασφυκτικά.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ

Το δράμα στους καταυλισμούς μεγαλώνει. Τα βλέμματα σκοτεινιάζουν περισσότερο στις μέρες της μεγάλης γιορτής της Χριστιανοσύνης. Μητέρα τεσσάρων παιδιών η Μαρία Κανελλοπούλου προσπαθεί με το σύζυγό της να απαλύνει τον πόνο και να τους διώξει τη θλίψη: «Είναι πολύ δύσκολη η ζωή στη σκηνή. Τώρα το Πάσχα γίνεται ακόμη πιο δύσκολη. Αλλιώς

είχα φανταστεί αυτές τις μέρες. Κάθε χρόνο έφταχνα κουλούρια, τσουρέκια, έβαφα αβγά. Ήταν απαραίτητα. Τώρα δεν έχω δύναμη και κουράγιο. Εξί άτομα κοιμόμαστε σε δύο κρεβάτια. Η Γιάννα μου που είναι 4,5 χρόνων κλαίει συνέχεια. Κάνει κρύο και τρέμουμε στη σκέψη ότι θα βρέξει. Τις προάλλες πανικοβλήθηκα. Μπήκαν νερά στη σκηνή και τα παιδιά έμειναν ώρες στα κρεβάτια για να μην πατήσουν κάτω. Το σπίτι μας έπαθε σοβαρές ζημιές. Δεν μπορούμε να μείνουμε εκεί, κινδυνεύουμε».

Η Γιάννα 13 χρόνων, μαθήτριά της δευτέρας γυμνασίου, λέει στον «Τ.τ.κ.»: «Ισως γελάσουμε, έστω μια μέρα τώρα το Πάσχα. Δεν κοιμόμαστε καλά, δεν έχουμε ρούχα. Μακάρι να γυρίζαμε γρήγορα στο σπίτι. Ομως, τώρα είναι αδύνατο. Δεν θέλω τίποτα